

STEN I ØDEMARKEN

Dette kan se ut som en dramatisk romans tittel. Det er imidlertid en tragikomedie vi har i tankene: Føljetongen om minnesteinen over falne frontkjempere som ønskes plassert langt inne i Finlands skoger. Særlig fremtredende har fhv. stortingspresident Jo Benkow som sjefsklovn vært. Vi kunne ha lyst til å le hjertelig av hans usannsynlige krumspring, men gjør det ikke. Gjennom masken griner smålighet og hevgjerrighet - overfor døde mennesker, deres kamrater og pårørende. Klovns attityder kaller ikke på latter. Men vi

tilgir ham hans fadese. Han er stadig sparket oppover, og vi føler med ham i fallet - også dette.

Svært mange innlegg i aviser landet rundt har gitt uttrykk for at det beskjedne ønske fra pårørende og kamrater burde imøtekommes, noe som også finske myndigheter mener. Det burde ikke bety noe hva Benkow mener, hans ablegøyer til tross. Under følger et klipp fra VG 16.7. Vi ser det som representativt for en rekke innlegg og ytringer i sakens anledning.

Benkows protest mot minnebauta

Av Arild Steen

Tidl. jagerflyger på engelsk side, Spania.

Hvert år strømmer tusener av mennesker til strendene i Salerno, Anzio, Normandie og til slettene under Monte Cassino. De kommer fra Tyskland og deres allierte under den 2. verdenskrig.

De kommer fra Frankrike, Storbritannia, USA og deres allierte. Det er veteraner, etterlatte og pårørende fra begge sider. De kommer for å minnes det som skjedde - og de som ga alt!

Under krigen kjempet noen av mine barndoms- og ungdomskamrater på Østfronten - to av dem falt. De vurderte situasjonen annerledes enn oss som dro vestover.

Naivt, dumt og landssvikersk, er vår dom. Men de trodde fullt og fast på det de sto og falt for.

Ifølge Verdens Gang har Jo Benkow i egenskap av å være stortingspresident henvendt seg til presidenten i den finske riksdag for å få stoppet et minnesmerke over falne nordmenn i finsk Lappland. Etter min mening burde Finland oppfatte dette som en ren innblanding i finske forhold.

Jeg er sikker på at en eller annen finsk skogeier ofrer noen kvadratmeter av sin jord, slik at 196 falne nordmenn kan få sitt minnesmerke. Innskripsjonen som er tenkt preget på minneplaten er så nøytralt formulert at den ikke burde virke støtende eller sårende på noen.

La oss i dag, over 50 år senere, kaste vekk småligheten og selvgodheten i seierherrenes justis. La de 196 falne landsmenn få sitt minnesmerke i finsk Lappland. La ikke Benkow og likesinnende gjøre oss historieløse.

HAT som politisk beslutningsgrunnlag ...

(Forts. fra side 8)

styrets målbevisste arbeide for å lette forholdene for det norske folk. Men egentlig er det ikke så veldig vanskelig å finne årsaken til hjemmefrontledelsens tut- og kjør-politikk. Det som lå til grunn for svært mange beslutninger, var ofte et intenst og fanatisk hat til alt som hadde med Nasjonal Samling å gjøre. Det dominerende motiv var gjerne å legge hindringer i veien for NS, uansett hva det måtte komme til å koste av ubehageligheter for det norske folk. Hvor sterkt hatet var, fremgår tydelig av streikeleder Berggravs bok "Folkedommen over NS". En mer hatefull bok er neppe noen gang trykket her i landet. Men hat har aldri vært noe godt grunnlag å bygge politiske beslutninger på.

Det er her den store forskjellen mellom oss og våre motstandere kommer inn. Vi hatet aldri dem som sto oss imot og gjør det ikke nå heller. På et tidlig tidspunkt innså vi at det var god forsikring for Norges fremtid at vi hadde folk engasjert på begge sider. Uansett hvem som vant krigen, ville vi ha menn som med tyngde kunne tale folkets og landets sak. Et uttrykk for vårt fraværende hat er våre planer om et frontkjemperforbund som skulle omfatte alle som kjempet med våpen i hånd på begge sider. Når det gjelder våre motstandere Nygaardsvold-regjeringen og hjemmefrontledelsen, er det dessverre en flekk på deres ettermæle at de i så stor grad lot sin politikk influere av hatimpulser.

Problemer i kø

Av Viktor Bäcklin, Oslo

Interessant i side oppslag i Aftenposten 15.6. samt nyhetssending i NRK og Østlandssendingen: 40 pst. innvandrere i barnevernsaker i Oslo, med samme tendens også på landsbasis. Så vet vi det.

For nøyaktig 1 mnd. siden 15.5., kunne de samme kilder fortelle om økt motstand mot innvandrere i Norge. Og likevel: Norske borgere med skepsis til hele innvandringen, og som tilslutt seg å gi uttrykk for dette, skal fremdeles stemples som "rasister", og med "rasistiske" holdninger. Utrolig.

Norges statsminister, og hennes drabanter, skal nå bruke 10 millioner kroner av skattebetalernes penger, til en kampanje mot "rasismen", i fedrelandet. Til dette har hun søkt hjelp fra såvel ungdomsorg., som pensjonistforbund. Spørsmålet de fleste nordmenn nå heller begynner å stille seg, blir vel: Vet egentlig (u)ansvarlige politikere på Løvebakken, hva de holder på med? Takknemlig for kommentar!

Rettsoppgjøret

Av O. Nygaard

Da bolsjevikregjeringen Nygaardsvold i frigjøringsdagene 1945 kom tilbake til "gamlelandet", satte den seg ned og dømte bl.a. Røde Kors-søstre som landsforrædere. Typisk bolsjevisme. Disse jentene hadde ikke gjort mer "galskap" enn å hjelpe mennesker i nød. Hvis det er landsforræderi, kan alle som vil få kalle meg en krakk.

Det internasjonale Røde Kors protesterte mot galskapen, men til ingen nytte. Landsfader Gerhardsens grunnlovsstridige rettsoppgjør skulle kjøres til veis ende - koste hva det koste ville. Ja, det ble slett ikke billig for skattebetalerne.

"Landsfader" hadde i sitt forehavende en god støttespiller i den politiske lettvekter, Kåre Willoch (H). Han som fhv. generalsekretær i Det norske Arbeiderparti, Håkon Lie, har kalt "Norges største konfirmant". Jeg vet mer, nemlig at den samme Håkon (den gode?) har kalt "Einar den røde" ei lus. (Jfr. Reulf Steens bok "Maktkamp"). I samme bok kan man forresten lese at Gro Harlem Brundtland er "livsfarlig".

Spørsmål vedrørende brev fra Marie Hamsun til biskop Berggrav

Av R.J.H., Bærum

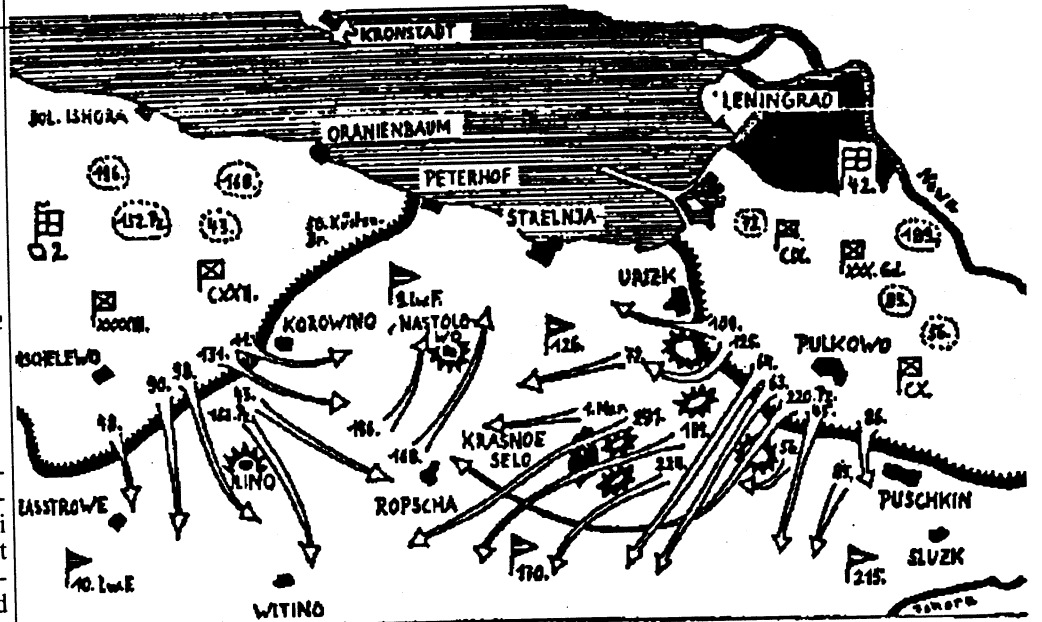
Jeg mener å ha lest i en bok om et brev Marie Hamsun skrev til biskop Berggrav angående biskopens bok "Folkedommen over NS". Kan noen hjelpe meg med navnet på den boken dette brevet er referert i og når denne boken kom ut? Fru Hamsuns brev inneholdt blant annet et angrep på biskopen for den negative virkning hans bok hadde på NS-barn, og den trakassering de ble utsatt for som følge av biskopens bok.

Valgets kval

Det er et bedrøvelig tegn i tiden at en lettvekter som Erik Solheim skal kunne fremstå som en potent beiler til norske velgers gunst. Den bekymring jeg føler i den anledning, gjelder ikke de politikere som mislykkes i sine frierier, men det arme norske folk som til de grader må være i valgets dypeste kval, valget mellom onder.

HaWa

For femti år siden ... (Forts. fra side 1)

Die sowjetische Offensive bei Leningrad-Oranienbaum Januar 1944

Deutsche	Sovjet
Divisionen	Angriff-Korps
NKL	Reserve-divisionen
abgesch. Truppen	Angriffsrichtung der Divisionen

også at det de hadde foran seg ikke var noen sikker seier, uansett hva propagandahøytalerne påste ut. Død, lemlestelse og nederlag var minst like sannsynlig. De gikk sin skjebne i møte med åpne øyne og de fortjener å bli sett opp til som forbilder. Vi som ikke orket mer sitter nok tilbake med en følelse av utilstrekkelig-

het. Vi visste hvor Europas skjebne ble avgjort, men var ikke der... Toget førte oss videre til troppeøvelsesplassen Grafenwöhr i Syd-Tyskland. Der braket det, Gud hjelpe meg, løs forfra igjen med rekruttjeneste. Her skulle det ikke være noen utskielser. Jerndisiplin skulle råde til

Legionens siste dag, og tordenrøsten til troppførereren skrallet mellom kasernveggene der han drev oss frem i eksersisen. En førsteklases underoffiser, Øst-hassel var navnet. Det fortjener å bli husket. Vi forbannet ham og skar tenner der han drev oss frem, men bevares hvor vi så opp til ham og respekterte ham.